

**ΙΩΑΝΝΗΣ
Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ**

«Ίδε ό άμνός του Θεού ό αίρων τήν άμαρτιαν του κόσμου»
(Ίωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Όργανο όμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Άθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

■
Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

■
● ΕΤΟΣ 67ο - ΤΕΥΧΟΣ 720 ●
● ΜΑΡΤΙΟΣ 2025 ●
■

● «Ίδε ό άμνός του Θεού ό αίρων τήν άμαρτιαν του κόσμου» (Ίωάν. α' 29) ●

Προσκλητήριο Σταυροῦ

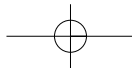
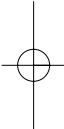
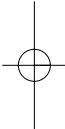
Ενα προσκλητήριο δεχόμαστε τήν Κυριακή τής Σταυροπροσκυνήσεως, πού τήν γιορτάζουμε σχεδόν στό μέσο τής Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Κάθε πιστός χριστιανός άκούει τό προσκλητήριο αυτό. Τό δέχεται. Άν τό *υποδέχεται* καί τό καλοδέχεται, είναι θέμα τής *έλευθερίας* του. Γι' αυτό καί ξεκινάει ή πρόσκλησις μέ εκείνο τό γνωστό: «*Όστις θέλει...*» (Μάρκ. η' 34).

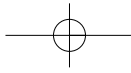
- Ποιός στέλνει τό προσκλητήριο; Ό Κύριός μας Ίησούς Χριστός.
- Ποιός Χριστός; Ό Χριστός τής *άγάπης*.
- Ποιάς άγάπης; Τής *ματωμένης*.
- Ποιός Χριστός; Ό Χριστός του τιμίου *Σταυροῦ*. Ό Σταυρός Του άποτελεί τό μυστήριο τής άπερίγραπτης άγάπης. Ό Παῦλος λέει: «*Μή μου μιλάτε για' άλλη άγάπη, ει μή μόνο για' τόν Ίησοῦ Χριστό καί τουτόν Έσταυρωμένον*» (Α' Κορ. β' 2).

* * *

Καί τό προσκλητήριο του Χριστού είναι *σφραγισμένο*. Έπικυρωμένο.

- Πῶς; Μέ τό *Αίμά* Του. Μέ τό Αίμα του Σταυροῦ. Μέ τό Αίμα τής Καινής Διαθήκης. «*Τό αίμα του Ίησοῦ Χριστού καθαρίζει ήμᾶς από πάσης άμαρτίας*» (Α' Ίωάν. α' 17),
- Καί πῶς τό *υπογράφει*; Ως τί τό *υπογράφει*; Ως *Άρχιερεύς* τής Καινής Διαθήκης, ὅπως άκοῦμε στό *Άποστολικό ανάγνωσμα* τής ήμέρας. «*Έχουμε άρχιερέα, πού άνέβηκε στους οὐρανούς καί συνεχίζει τή λειτουργία τής Σωτηρίας, αυτήν πού ξεκίνησε πάνω σήν άγία Τράπεζα του Σταυροῦ*» (Έβρ δ' 14)
- Ό Χριστός τής άγάπης προσέφερε τόν *έναντό Του θυσία ζῶσα* μέ τή λει-

τουργία τῆς σωτηρίας μας πάνω στήν ἅγια Τράπεζα, πού λέγεται Σταυρός. Καί αὐτή τή λειτουργία τήν προσέφερε «ἄπαξ» καί ἐξακολουθεῖ νά τήν προσφέρει «εἰς τό διηνεκές» καί «εἰς τό παντελές» (Ἐβρ. θ' 28. δ' 7. ζ' 25).

* * *

● Καί ποιό τό προσκλητήριο; Ποιό τό κάλεσμα Του;

— Τό ἕνα κάλεσμα τό ἀκοῦμε στή θεία Λειτουργία: «Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό ἐστι τό Αἷμά μου τό τῆς Καινῆς Διαθήκης...». Προσφορά Αἵματος. Μετάγγισις Αἵματος!

— Τό ἄλλο κάλεσμα τό βλέπουμε στόν Ἀπόστολο. Κάλεσμα χάριτος καί ἐλέους καί βοηθείας. Καί μεις σπεύδουμε νά ἀνταποκριθοῦμε: «Προσερχώμεθα μετά παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἵνα εὖρωμεν ἔλεος εἰς εὐκαιρον βοήθειαν» (Ἐβρ. δ' 16).

— Τό τρίτο κάλεσμα ἀκούγεται στό Εὐαγγέλιο. Νά Τόν ἀκολουθήσουμε: «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἀράτω τό Σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθείτω μοι» (Μάρκ. η' 34).

● Νά Τόν ἀκολουθήσουμε; Μόνοι; Ὅχι! Μέ τόν σταυρό μας καθένας.

● Προσκλητήριο Σταυροῦ, σταυρωμένων μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. Ὅποιος σηκώνει Σταυρό, καταλαβαίνει κάπως τόν λόγο τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Σταυρός δέν εἶναι στολίδι. Εἶναι βαρύδι. Ὁ Σταυρός δέν εἶναι ἐπίδειξις στό στήθος. Εἶναι βάρος στον ὦμο («ἀράτω...»).

● Σταυρό, σάν νά μᾶς λέη Ἐκεῖνος, ὁ Ἐσταυρωμένος, Σταυρό προσφέρω. Σταυρό καί σύ θά σηκώσης. Σταυρωμένα ἢ πορεία σου.

* * *

● Τί θά πῆ Σταυρός γιά τόν Χριστό, τό γνωρίζουμε: Σημαίνει:

Ἄγάπη,
Αἷμα,
Θυσία,
Λύτρωσις:

Μᾶς ἀγόρασε (Α' Κορ. στ' 20) μέ τά λύτρα, μέ τό Πανάγιο Αἷμά Του. «Ὁ θάνατός Του ἡ ζωή μας».

● Τί θά πῆ Σταυρός γιά μᾶς; Νά μήν πουλάω τήν ψυχή μου. «Τί ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐάν κερδήσῃ τόν κόσμον ὅλον καί ζημιωθῇ τήν ψυχήν αὐτοῦ; Ἡ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;» (Ματθ. ιστ 26). Τήν ἀκριβοπλήρωσε τήν ψυχή μας, καί ἐγώ τήν πουλάω ὅσο-ὅσο, γιά ἕνα πάθος, γιά ἕνα λάθος, γιά μία ἀτιμία, γιά μία ἀπάτη, γιά μία προδοσία....

● Τί θά πῆ Σταυρός γιά μᾶς; Νά ἀπαρνηθῶμε τόν ἑαυτό μας, τό ἐγώ μας, τό θέλημά μας. Ὅχι! Δέν θά τό κάνω αὐτό πού σκέφτηκα νά κάνω χωρίς νά ρωτήσω τόν Χριστό.

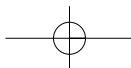
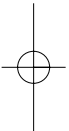
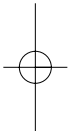
● Τί θά πῆ Σταυρός γιά μᾶς; Τό καθῆκον του καθένας νά κάνη. Πετᾶς τό Σταυρό στόν ὑπόνομο; Ὅχι! Γιατί, λοιπόν, τόσοι γονεῖς πετᾶνε τά χρυσᾶ σταυρουδάκια τους, τά βρέφη τους, στή σφαγή καί στό θάνατο; Γιατί καρφώνεις τόν μικρό Χριστό μέ τήν ἔκτρωσι; Γιατί; Σταυρός εἶναι τά παιδιά, νάί, ἀλλά πολύ εὐλογημένους.

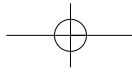
● Τί θά πῆ Σταυρός γιά μᾶς; Νά ὑπερασπιζώμαστε τό Εὐαγγέλιο. «Ἐνεκεν ἐμοῦ καί τοῦ εὐαγγελίου...» (Μάρκ. η' 35). Ἀμάρτησα, λείει μία ψυχή· δέν ὑποστήριξα τόν Χριστό καί τήν πίστι μου!

● Σταυρός! Σοφία καί Δύναμις.

● Σταυρός! Ἄγάπη καί σωτηρία.

—Μικρός ὁ δικός μας σταυρός. Μεγάλος ὁ δικός Του. Καί μᾶς βοηθαίει νά

Ψυχή

Τά ὤδε πρόσκαιρα, τά δέ ἐκεῖ αἰώνια!

Ὁ Κύριος, γιά νά δείξη τήν ἀξία τῆς ψυχῆς, σάν νά παίρνῃ ζυγαριά γιά νά δείξη τό «ἀτομικό» τῆς βάρους. «Τί ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐάν κερδήσῃ τόν κόσμον ὅλον, καί ζημιωθῇ τήν ψυχὴν αὐτοῦ;» (Μάρκ. ἡ 36).

Ἄν ἀπ' τό ἓνα μέρος τῆς ζυγαριᾶς βάλῃς ὅλα τά πλούτη, ὅλα τά κάλλη, ὅλα τά πτυχία, ὅλους τούς θρόνους, ὅλα τά κτήματα, ὅλα τά γήινα ἀγαθά, ὅλα τά οὐράνια σώματα, ὅλους τούς ἥλιους καί γαλαξίες, καί ἀπ' τό ἄλλο μιά μονάχα ψυχή, ὀριστικά ἢ πλάστιγγα θά γύρη στό μέρος τῆς ψυχῆς.

Τόσο πολύ ζυγίζει ἡ ψυχή, ὥστε δέν ὑπάρχει νόμισμα στόν κόσμο, νά ἰσοτιμησῇ τήν ψυχή, νά ἐξαγοράσῃ τήν ψυχή ἀπ' τή σκλαβιά τῆς ἀμαρτίας καί τοῦ θανάτου. «Τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;» (Μάρκ. 37). Τό νόμισμα γιά τήν ἐξαγορά τῆς ψυχῆς εἶναι μονάχα ἓνα, τοῦ Ἰησοῦ τό Αἷμα. Ἐκεῖνος ἔδωσε προκαταβολή τό πανάγιο Αἷμα Του.

—Ἀκούς, ψυχή; Ἐκεῖνος ἔδωσε τή ζωὴ Του πάνω στό Σταυρό γιά σένα. Κι ἐγώ, ψυχή, σέ πουλάω ὅσο-ὅσο! Σέ βγάζω στό σφυρί. Σέ ἀλυσοδένω μέ τήν κάθε λογῆς ἐξάρτησι.

• Μᾶς ἔδωσε δυό μάτια ὁ Θεός. Δυό αὐτιά. Δυό πόδια. Δυό χέρια. Ψυχή μιά μονάχα ἔχουμε ἀπ' τό Θεό.

σηκώσουμε καθένας τό σταυρό του. «Ἐν ᾧ πέπονθεν αὐτός πειρασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι» (Ἐβρ. β' 18). Βοήθησέ μας, Κύριε, νά πιστεύουμε στό μυστήριο τῆς ἀγάπης τοῦ Σταυροῦ Σου καί νά σηκώνουμε τό δικό μας σταυρό.

Δ.Γ.Α.

—Ψυχή, ἐσύ εἶσαι ἡ μονάκριβη χαρά μέσ' στή ζωὴ μου. Βασίλισσά μου, πῶς μπορῶ ζητιάνα νά σέ ντύσω; Καί πῶς μοῦ εἶναι δυνατόν νά σέ αἰχμαλωτίσω;

• Μιά ψυχή!

Μπάς καί μπορῶ -λέει ὁ Χρυσόστομος- ἄλλη ψυχή νά βρῶ, ὥστε ἐσένα νά πουλήσω;

Ἄν χάσω χρήματα, πάλι τά ξαναβρίσκω. Τό ἴδιο καί τό σπίτι μου.

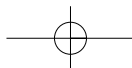
Ἄν ὅμως ἐσένα χάσω, ὦ ψυχή, πῶς θά σέ ξαναποκτήσω;

Ἄν ὅλα λοιπόν, γιά δεύτερα. Ἐσένα βάζω πρῶτα:

«Μή ἐτέραν ψυχὴν ἔχεις δοῦναι ἀντί ψυχῆς; Χρήματα ἂν ἀπολέσης, δυνήσῃ δοῦναι χρήματα, κἂν οἰκίαν, κἂν ἀνδράποδα, κἂν ὄτιοῦν. Ψυχὴν δέ ἂν ἀπολέσης, ἐτέραν οὐ δυνήσῃ ἐπιδοῦναι ψυχὴν. Κἂν τόν κόσμον ἔχῃς, κἂν βασιλεύς τῆς οἰκουμένης ἦς, οὐ δύνασαι ψυχὴν ἀγοράσαι μίαν. Τά πάντα ἄλλα ἀφείς, εἰς ταύτην ἅπασαν ἀνάλισκε τήν σπουδὴν» (Ε.Π.Ε. 11 220-222).

Μετὰ φρασις: Μήπως ἄραγε ἔχεις νά δώσης ἄλλη ψυχή ἀντί τῆς ψυχῆς σου; Ἄν χάσης χρήματα, μπορεῖς νά τά ξαναβρῆς. Τό ἴδιο καί μέ τό σπίτι σου, ἂν τό χάσης, καί μέ τούς δούλους σου ἢ μέ ὅ,τιδήποτε ἄλλο ἀπ' τά ὑπάρχοντά σου. Ἄν ὅμως χάσης τήν ψυχή σου, δέν θά μπορέσης νά δώσης ἄλλη ψυχή ἀντ' αὐτῆς. Καί ἂν ἀκόμα γίνῃ δικός σου ὅλος ὁ κόσμος, κι ἂν ἀκόμα εἶσαι βασιλιάς τῆς οἰκουμένης, δέν θά μπορέσης ν' ἀγοράσης μιά ψυχή... Ἀφοῦ, λοιπόν ἀφήσης ὅλα τ' ἄλλα, νά δώσης ὅλη τή φροντίδα σου γιά τήν ψυχή σου, τήν ἀθάνατη.

Δ.Γ.Α.

Ἐκδημία «ἀγγέλου»

† ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ (1929-2025)

Σκιαγράφησης τοῦ ἔργου του

Αὐτοὶ ἡμέρες μετὰ τὴ γιορτὴ τοῦ ὁ ἄγγελος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας φτερούγισε γιὰ τὴν αἰώνιο βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

• Ἡ ζωὴ του καθαρὴ. Ὁ μακρὸς βίος του μπορεῖ νὰ χωριστῆ σὲ τρεῖς τριακονταετίες:

• Ἡ πρώτη: Σχολεῖο - σπουδές. Σὲ ὅλες τὶς βαθμίδες ἄριστα. Κατέχει τὸ ρεκόρ τοῦ «ἄριστα» σὲ ὅλες τὶς σπουδές του. Στὴ συνέχεια ζωντανὸς κατηχητὴς παιδιῶν καὶ νέων. Τὸ ἐπόμενο βῆμα: Λαϊκὸς θεολόγος, κηρύττει γλαφυρὰ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ. Ἐντάσσεται στὴν Ἀδελφότητα Θεολόγων «ΖΩΗ».

• Ἡ δευτέρα τριακονταετία: Τὸ 1964 χειροτονεῖται κληρικός. Τὴν ἡμέρα τῆς εἰς πρεσβύτερον χειροτονίας του, τὴν ἴδια ἡμέρα ἀναχωρεῖ γιὰ τὴν Ἀφρική. Τὸν περιμένει τὸ ὄραμα τῆς ἱεραποστολῆς.

Τὸ 1967 χειροτονεῖται ἐπίσκοπος (μέ τὸν τίτλο «Ἀνδρούσης») ἀπὸ τὸν ἐκλεκτό τοῦ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν Ἱερώνυμο τὸν Α' (1967-1973).

Ἐκλέγεται κατηγητὴς στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, χωρὶς νὰ σταματήσῃ τὸ σκληρὸ ἀποστολικὸ του ἔργο στὴ ζούγκλα τῆς Ἀφρικής.

• Ἡ τρίτη τριακονταετία: Καλεῖται τὸ 1991 νὰ οἰκοδομήσῃ κυριολεκτικὰ πάνω σὲ ἐρείπια τὴν Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας. Κανένας ἄλλος ἐπίσκοπος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀπολύτως κανένας, δὲν θὰ κατάφερνε ὅσα ὁ

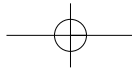

Ἀναστάσιος Γιαννουλάτος στὴν Ἀλβανία κατάρθωσε ὡς ὑπεράνθρωπος.

• Προτοῦ νὰ τονίσουμε τὸ τεράστιο ἔργο τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ ρασοφόρου, εἶναι ἀνάγκη νὰ φανῆ ἡ ὑπομονὴ του στοὺς σωματικούς πόνους, τὶς ἀλλεπάλληλες ἀρρώστιες, ἀλλὰ καὶ τοὺς διωγμοὺς πού ὑπέστη.

Ἀπὸ τὸ 1973 μέχρι τὸ 1991 ἓνα σάπιο κατεστημένο, τόσο δώδεκα ἐναρέτους Μητροπολίτες, ὅσο καὶ τοὺς δύο σοφοὺς καὶ εὐγενεῖς ἐπισκόπους, τὸν ἐπίσκοπο Ἀνδρούσης Ἀναστάσιο καὶ τὸν καρδιακὸ ἐν Χριστῷ ἀδελφὸ του, τὸν ἐπίσκοπο Βρεσθένης Δημήτριο (Τρακατέλλη), τοὺς «πέταξε» στά... ἄχρηστα!!!

• Καὶ ἂς ἦταν καὶ οἱ δύο διαμάντια ἀρετῆς, φωστῆρες σοφίας, διάνοιες θεολογικῆς, κορυφαῖοι πανεπιστημιακοὶ δι-

δάσκαλοι. Ἄχρηστοι γιὰ τό τότε κατεστημένο. Εὐχρηστοι γιὰ τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία. Καί τούς δύο ὁ Θεός τούς ἀνέδειξε ἀρχιεπισκόπους, τόν Ἀναστάσιο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀλβανίας καί τόν Δημήτριο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀμερικῆς.

• Ἡ Ἀλβανία ἦταν ὁ κλῆρος τοῦ Ἀναστασίου. Ὅλοι θυμόμαστε, ὅτι ἡ κομμουνιστική Ἀλβανία ἦταν τό μόνο στόν κόσμο ἐπίσημα ἄθεο κράτος. Ὁ τύραννος δικτάτορας Χότζα γκρέμισε κάθε τι τό θρησκευτικό. Ἄν κάποιος ὀρθόδοξος χριστιανός ἔκανε δημόσια τόν σταυρό του, σερνόταν γιὰ 20 χρόνια σε τυραννικές φυλακές. Ὅποιος τολμοῦσε νά τσουγκρίσῃ κόκκινο αὐτό τό Πάσχα, ἀλυσοδεμένος πήγαινε στά μπουντρούμια, μέ ποινή 30 χρόνια φυλάκιση!

• Δόξα τῷ Θεῷ! Ὁ Οὐρανός μίλησε. Ἡ φωνή τοῦ Θεοῦ κάλεσε τόν Ἀναστάσιο. Κυριολεκτικά ἀπό τό μηδέν ξεκίνησε. Ἐκτίσε 155 Ναούς. Ἐπισκέυασε 162 ἐρειπωμένους Ναούς, πού εἶχαν μεταβληθῆ σέ σταύλους! Τά οἰκοδομήματα, πού ἀνήγειρε ὁ φλογερός Ἀρχιεπίσκοπος μέ τούς συνεργάτες του, ἀνέρονται σέ 455!

• Ἀνήγειρε σχολεῖα, νοσοκομεῖα, ἱερατική σχολή. Ἀνέπτυξε ἀξιοθαύμαστο φιλανθρωπικό καί κοινωνικό ἔργο, χωρίς ἀπολύτως καμμία διάκριση.

• 95 χρόνια ἡ ἐπίγεια ζωή του. Ὁ ἄγγελος φτερούγισε. Ὁ ἅγιος πατέρας ἔφυγε. Ὁ ἐπίσκοπος τῆς γλυκύτητας ἐπελέγη πολίτης τῶν Οὐρανῶν.

—Ἀνάπαυσον, Κύριε, τήν ψυχὴν τοῦ κοιμηθέντος δούλου Σου Ἀναστασίου ἀρχιεπισκόπου ἐν τόπῳ φωτεινῷ. ΑΜΗΝ.

Πῶς νά τόν ὀνομάσουμε;

Τί νά ποῦμε γιὰ τόν Ἀναστάσιο, τόν ἱσαπόστολο, τόν ἀρχιδιάκονο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας, τόν Ἀρχιεπίσκοπο τῆς θυσίας; Φτερούγισε γιὰ

τούς οὐρανοὺς τό πρωί τῆς 25ης Ἰανουαρίου 2025. Ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας, ὁ Θεολόγος Γρηγόριος, ἀσφαλῶς θά ὑποδέχτηκε τόν ἐνάρετο θεολόγο τῶν ἡμερῶν μας, τόν ἀγαπητό σέ ὅλους Ἀναστάσιο.

Τί ἦταν ὁ Ἀναστάσιος;

• Ἦταν ἡ **ΑΓ**-άπη, πού χωρίς θολούρες καθρεφτίζεται στήν ΑΓΑΠΗ τοῦ Χριστοῦ (Α' Ἰωάν. δ' 16)

• Ἦταν ἡ **ΑΓ**-καλιὰ, πού χωροῦσαν ὄλοι, πάσης φυλῆς καί γλώσσης (Λουκ. β' 28).

• Ἦταν ὁ **ΑΓ**-γελος, πού τά φτερά του πέταξαν παντοῦ, ἔστω κι ἂν ὁ πόνος, κάποτε καί ὁ κόσμος προσπάθησαν κάπου-κάπου νά τά τσουρουφλίσουν (Ἀποκ. ιθ' 17).

• Ἦταν ἡ **ΑΓ**-νή ψυχὴ, μέ τό ἄδολο μάτι, τήν ὀλόλαμπρη καθαρότητα καί τήν χριστομίμητη ἀρετή (Α' Τιμ. ε' 22).

• Ἦταν ἡ **ΑΓ**-ιότητα χωρίς προσωπεῖα καί ψευδοθρησκευτικότητα (Β' Κορ. α' 12).

• Ἦταν ἡ **ΑΓ**-αλλίασις τῶν ψυχῶν, πού ἀξιώθηκαν νά τόν ἔχουν πατέρα (Α' Λουκ. α' 14).

• Ἦταν ὁ **ΑΓ**-ρουπνος ποιμένας τῶν προβάτων πάσης τῆς οἰκουμένης (Ἐβρ. ιγ' 17).

• Ἦταν ἡ **ΑΓ**-ωνία γιὰ τή σωτηρία τοῦ κόσμου μέ πάντοτε «ἐκτενέστερη προσευχή» (Λουκ. κβ' 44)

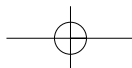
• Ἦταν ὁ **ΑΓ**-ωνιστής τῆς προσφορᾶς καί διαδόσεως τοῦ καθαροῦ λόγου (Γαλ. β' 1).

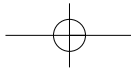
• Ἦταν τό **ΑΓ**-κιστρο τῶν ἰχθύων γιὰ τήν κιβωτό τῆς Ἐκκλησίας (Ματθ. ιζ' 27).

• Ἦταν ὁ **ΑΓ**-ιασμός τῆς χάριτος (Α' Θεσ. δ' 7).

• Ἦταν ὁ **ΑΓ**-απητός ὄλων, ἐχθρῶν καί φίλων (Β' Πέτρο. γ' 15).

• Ἦταν ὁ **παραδομένος ἄνευ ὄρων**

καί όρίων στό άποστολικό έργο. Τό αγαπημένο του ρητό:

«Εάν τε ζώμεν,
έάν τε άποθνήσκωμεν,
του Κυρίου έσμεν» (Ρωμ. ιδ' 8).

Μαργαριτάρια τής γλώσσας του

• «Η αγάπη είναι τό αντίδοτο κατά του έγωκεντρισμού, έθνικου, φυλετικού, θρησκευτικού, πού δηλητηριάζει τήν ειρηνική συνύπαρξι ανθρώπων και λαών».

• «Έκκλησία χωρίς ιεραποστολή είναι Έκκλησία χωρίς άποστολή».

• «Κανένας πόλεμος δέν είναι ιερός. Μόνο ή ειρήνη είναι ιερή».

• «Κανείς δέν έχει τό δικαίωμα νά χρησιμοποιεί τό λάδι τής θρησκείας για νά δυναμώνει τή φωτιά τών συγκρούσεων».

• «Μή ρίχνετε τό λάδι τής καντήλας στη φωτιά του πολέμου».

• «Δέν χρειάζεται νά συγκρίνετε τίς δικές σας κορυφές μέ τίς χαράδρες τών άλλων».

• «Εμείς μαζεύουμε τίς πέτρες, πού μάς πετάνε όσοι πολεμοῦν τό έργο μας και κτίζουμε μέ αυτές εκκλησίες και σχολεία».

• «Θά παραγγείλω μία επισκεπτήρια κάρτα πού θά γράφει: Αρχιεπίσκοπος Άλβανίας Αναστάσιος, όμότιμος καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών. Διεθνής έπαίτης!».

• «Όταν αισθάνεσαι τόν πλησίον μόνο μέσα στα έθνικά όρια, σημαίνει ότι άρνεϊσαι και χάνεις την παγκοσμιότητα και καθολικότητα τής Έκκλησίας».

• «Η όριζόντια αγάπη προς τόν συνάνθρωπό μας είναι ή συμπλήρωση και ή έπαλήθευση τής κατακόρυφης αγάπης προς τόν Θεό».

• «Ό θάνατος συντροφιά μέ τόν Χριστό δέν είναι πιά ζοφερό μυστήριο. Είναι ξύπνημα σε έναν καινούργιο κόσμο φωτός. Μετάβαση σε άλλη ποιότητα ζωής».

«Πολύ ψηλά τόν πήχyu»

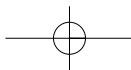
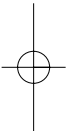
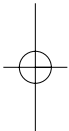
• Ό Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος έβαλε πολύ ψηλά τόν πήχyu. Ήταν ένας βαθιά φιλοσοφημένος άνθρωπος. Πρό παντός ήταν ένας συνειδητοποιημένος όρθόδοξος ιεραπόστολος.

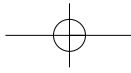
Άριστος βέβαια γνώστης τών άλλων θρησκειών, χωρίς αυτό νά τόν μετακινή στο έλάχιστο στην πλήρη άφοσίωσί του στη μοναδική αλήθεια, πού είναι ό σαρκωμένος Θεός, ό Ίησους Χριστός, και ή Έκκλησία Του.

Διέθετε κύρος έντός και έκτός τής Άλβανίας, διασυνδέσεις στην Ευρώπη και στην Άμερική, χωρίς αυτό νά τόν απομακρύνει από τίς όρθόδοξες και έθνικές μας ρίζες.

«Διάβαζε» άριστα τίς διεθνείς εξέλιξεις. Μπορούσε νά διαχειρίζεται και νά έκτονώνη τίς ποικίλες κρίσεις, χρησιμοποιώντας πάντοτε λόγους καταλλαγής. Δούλευε άκατάπαυστα παρά τήν κλονισμένη ύγεια του.

• Άν και Έλληνας, πορεύτηκε στο άλβανικό ναρκοπέδιο ως σοφός, αληθινός και στοργικός ποιμένας. Δέν έκανε διακρίσεις ανάμεσα σε Άλβανούς και Έλληνες μειονοτικούς, τούς γνωστούς και ως Βορειοηπειρώτες. Άλλωστε αυτοί άντεξαν στους διωγμούς τής Πί-

στεως από τόν άπαίσιο σκληρό δικτάτο-
ρα Χότζα.

- Οί συνέλληνες μέ τόν Άναστάσιο ύπῆρξαν διαχρονικά ό συμπαγής πυρή-
νας τών Όρθοδόξων τῆς Άλβανίας.

- Κράτησε τό ποιμνιό του ένωμένο καί αυτό ἦταν ένας από τούς λόγους πού άγαπήθηκε τόσο πολύ. Φυσικά καί δέν τόν άφηναν άδιάφορο οί έλληνοαλβανι-
κές σχέσεις, στίς όποίες πολλές φορές λειτούργησε ως «άμορτισέρ», άπορρο-
φώντας όχι χωρίς κόστος προσωπικό καί έκκλησιαστικό, τούς κραδασμούς.

- Προτού ν' άναχωρήσει, ἤ μάλλον νά μεταστῆ στήν Έκκλησία τών πρωτοτό-
κων έν ούρανοίς, εἶχε αναφέρει σέ κατ' ιδίαν συζήτησι, ότι εἶχε άφήσει εὐλογία -
προτροπή στούς άδελφούς μας όμογε-
νεῖς τῆς Βορείου Ήπείρου νά βοηθήσουν τόν διάδοχό του. Έπιθυμία του ό μετ' αυτόν Άρχιεπίσκοπος Άλβανίας νά συνε-
χίσει στίς «ράγες» πού ἔθεσε ό ἴδιος.

- Δεδομένου ότι ό Άναστάσιος άκτι-
νοβολοῦσε σέ όλόκληρη τήν όρθοδοξη
χριστιανοσύνη, μέ σεβασμό στό Πα-
τριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως, μένει
νά φανῆ, άν ό νέος Άρχιεπίσκοπος Άλ-
βανίας θά βαδίσει στά ἴχνη τοῦ σπουδαί-
ου Άναστασίου (Γιαννουλάτου).

- Μέ τήν άναχώρησι τοῦ Άναστασίου
«ένθα οί άγιοί αναπαύονται», φάνηκαν
γύρω από τό σκηνωμά του φιλικές οί
σχέσεις τών ἡγεσιών Έλλάδος καί Άλ-
βανίας.

- Ό μεγάλος πατέρας, ό γλυκύτατος
Άναστάσιος, άναπαύεται στήν κρύπτη
κάτω από τό ιερό βῆμα τοῦ μεγαλοπρε-
ποῦς Ναοῦ τῆς Άναστάσεως, πού ό ἴδιος
άνήγειρε. Άναπαύου έκ τών κόπων σου,
άγιε τοῦ Θεοῦ Άναστάσιε!

Ό Χρυσόστομος για τόν Σταυρό

Πηγή χαρᾶς

«Σταυρός άνεἶλε τήν άμαρτίαν, καθάρ-
σιον τῆς οἰκουμένης έγένητο, καταλλαγή
χρονιας ἔχθρας, άνέωξε τοῦ ούρανοῦ τάς
πύλας, τούς μισουμένους φίλους έποίη-
σεν, εἰς τόν ούρανόν έπανήγαγεν, έν δεξιᾷ
τοῦ θρόνου εκάθισε τήν ἡμετέραν φύσιν,
μυρία ἔτερα παρέσχεν ἡμῖν άγαθά. Οὐ
τοίνυν πενθεῖν, οὐδέ κατεστάλθαι χρή,
άγάλλεσθαι δέ καί χαίρειν ύπέρ τούτων
άπάντων». (Ε.Π.Ε. 34,178)

Μετάφρασις

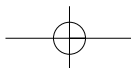
- Ό Σταυρός άφήρεσε τήν άμαρτία.
- Ό Σταυρός ἔγινε τό μέσο καθαρι-
σμοῦ ὅλης τῆς οἰκουμένης.
- Ό Σταυρός ἔσβησε τήν προαιώνια
ἔχθρα,
- άνοιξε τίς πύλες τοῦ ούρανοῦ,
- ἔκανε φίλους αὐτούς πού μισοῦνταν.
- Ό Σταυρός έπανάφερε τόν άνθρωπο
στόν ούρανό καί τόν θρόνιασε στά δεξιᾷ
τοῦ Θεοῦ.
- Ό Σταυρός μύρια άκόμα κατώρθωσε.
- Λοιπόν, δέν πρέπει νά πενθοῦμε καί
νά μελαγχολοῦμε.
- Πρέπει για ὅλα αὐτά νά χαιρώμαστε
καί εὐφραινώμαστε.

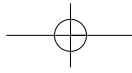
Διώχνει τό διάβολο

«Μετά τοῦ ρήματος καί τόν σταυρόν έ-
πί τοῦ μετώπου διατύπωσον. Τότε οὐ-
δέ ό διάβολος βλάψαι τι δυνήσεται». (Ε.Π.Ε. 30,576)

Μετάφρασις

Μαζί μέ τό λόγο τοῦ Σταυροῦ σχημά-
τισε στό μέτωπο καί τό σημεῖο τοῦ
Σταυροῦ. Τότε δέν θά μπορέσει νά σε
βλάβη σε τίποτε ό Διάβολος.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Μικρή λέξις - Σφραγίδα βεβαιότητας

Ο Χριστός χρησιμοποιεί πολλές φορές τό «*ἀμήν*» ὡς προαγγελία σπουδαίων ῥησεῶν Του. Οἱ τρεῖς πρῶτοι εὐαγγελιστές τό ἀναφέρουν ἀπλοῦν («*Ἀμήν λέγω ὑμῖν*» -Ματθ. ε' 18), ἐνώ ὁ **Ἰωάννης** τό ἔχει πάντοτε **διπλοῦν** («*Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν*» -Ἰωάν. γ' 5. στ' 47. στ' 53). Τό ἀπλοῦν Ἰαμήν:

—Γιά τόν **Βαπτιστή**: «*Ἀμήν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μεῖζον Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ*» (Ματθ. ια' 11).

—Ἐνα τρομακτικό Ἰαμήν: «**Ναί, λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπό τῆς γενεᾶς ταύτης τό αἷμα...**» (Λουκ. ια' 51). Τόσο αἷμα πού χύνεται στή γῆ, κράζει, ὅπως τό αἷμα τοῦ Ἄβελ. Τό αἷμα τῶν παιδιῶν τῶν **ἐκτρούσεων** κυριολεκτικά θά μάς πνίξει.

● Σφραγίδα **ἀληθινότητας** τό Ἰαμήν. Ὅπως οἱ προφῆτες ἔλεγαν «*Τάδε λέγει Κύριος*», ἔτσι ὁ Χριστός λέει: «*Ἀμήν λέγω ὑμῖν*». Σάν νά ἀκοῦμε μέσα μας:

—*Φύγε, δισταγμέ! Φύγε, ἀμφιβολία! Φύγε, διάβολε τῶν λογισμῶν καί τῆς ἀμφισβητήσεως! Ὁ Κύριος μιλάει. Δέν μιλάει ἀπλωῶς, ἀλλά βεβαιώνει.*

* * *

Τό **διπλό Ἰαμήν** τοῦ Χριστοῦ στό κατά **Ἰωάννην** εὐαγγέλιο:

● Ἰαμήν! Ναί. Θά ξανάρθω στή δευτέρα **Παρουσία**: «*Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τόν οὐρανόν ἀνεωρότα καί τούς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καί καταβαίνοντας ἐπί τόν υἱόν τοῦ ἀνθρώπου*» (α' 52).

● Ἰαμήν! Ναί. Θά ἔχετε **ζωή αἰώνια** ἄν μέ ἀκοῦτε. «*Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τόν λόγον μου ἀκούων καί πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωήν αἰώνιον*» (ε' 24).

● Ἰαμήν! Ναί. Θά **ἀναστηθῶν** ὄλοι οἱ νεκροί. «*Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα καί νῦν ἐστι, ὅτε οἱ νεκροί ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ*» (ε' 25).

● Ἰαμήν! Ναί. Στή **θεία Κοινωνία** εἶναι ἀληθινά τό Σῶμα μου καί τό Αἷμα μου. Ὅποιος δέν τρώει τή Σάρκα μου καί δέν πίνει τό Αἷμά μου, αὐτός δέν ἔχει ζωή αἰώνιο. «*Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ἐάν μή φάγητε τήν σάρκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καί πίνητε αὐτοῦ τό αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωήν αἰώνιον*» (στ' 51).

● Ἰαμήν! Ναί. Ἡ **ἁμαρτία εἶναι δουλεία**. Εἶμαι σκλάβος καί ἐξάρτημα τῆς ἁμαρτίας. «*Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τήν ἁμαρτίαν δούλός ἐστι τῆς ἁμαρτίας*» (η' 34).

● Ἰαμήν! Ναί. **Δέν θά δοῦμε θάνατο**. «*Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ἐάν τις τόν λόγον τόν ἐμόν τηρήσῃ, θάνατον οὐ μή θεωρήσῃ εἰς τόν αἰῶνα*» (η' 51).

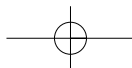
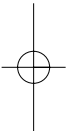
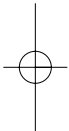
● Ἰαμήν! Ναί. Ὁ Χριστός **πρό πάντων τῶν αἰώνων**. «*Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, πρῖν Ἀβραάμ γενέσθαι ἐγώ εἰμι*» (η' 58).

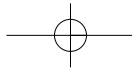
● Ἰαμήν! Ναί. Ἄν **πεθάνῃ** (στό Σταυρό) ὁ Χριστός, θά ζήσουμε ἐμεῖς. «*Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ἐάν μή ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσῶν εἰς τήν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτός μόνος μένει. Ἐάν δέ ἀποθάνῃ, πολύν καρπὸν φέρει*» (ιβ' 24).

● Ἰαμήν! Ναί. Ὅ,τι ζητήσετε στό **ὄνομά** μου, θά τό λάβετε. «*Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅ,τι ἄν αἰτήσῃτε τόν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν*» (ιστ' 23).

Ὁ Χριστός εἶναι ὁ ἴδιος ὁ **Κύριος ΑΜΗΝ!**

Ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης στήν Ἀποκάλυψη ἀναφέρει τό «*ἀμήν*» καί σάν **ὄνομα**

του Θεού: «*Τάδε λέγει ὁ Ἄμην, ὁ μάρτυς ὁ πιστός καὶ ἀληθινός*» (γ' 14). Ὁ Κύριος Ἄμην! Ὁ Κύριος Ἀλήθεια. Ὁ Κύριος βεβαιότητα. Ὁ Κύριος τό Ναί 100%.

* * *

Στή λειτουργία τῆς Ἐκκλησίας:

● Ἄμην: Λειτουργική **συμφωνία**. Εἶναι τό Ἄμην *δοχή, ὑποδοχή, ἐπιδοκιμασία, παραδοχή, χαρά, κτῆμα* ὄλων τῶν λεγομένων.

● Ἄμην: Ὅχι **μαγική** λέξις, ἀλλά δείγμα **μετοχῆς καὶ κατανοήσεως**. Ἄν δέν κατανοῇ κάποιος τά λεγόμενα, δέν ἀναφωνεῖ τό Ἄμην. «*Πῶς ἐρεῖ ὁ λαός τό Ἄμην ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ, ἐπεὶ οὐκ οἶδε τί λέγεις;*» (Α' Κορ. ιδ' 16). Ἀλλοίμονο ἂν ὁ λαός δέν κατανοῇ τά λεγόμενα καὶ δέν λήθῃ τό Ἄμην! Βεβαιώνει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Οὐ μισθὸν ὑπομένεις ζημίαν, ὅταν τό Ἄμην εἰπεῖν μὴ δύνασαι*» (Ε.Π.Ε. 18α,466).

● Ἄμην! Ἄν ἀγαπᾷ ὁ **λειτουργός** τοὺς ἐκκλησιαζομένους, θά λήθῃ ἔτσι τίς **εὐχές**, ὥστε νά συμπροσεύχωνται καὶ ν' ἀναφωνοῦν ζωντανά τό **Ἄμην**. Τονίζει πάλι ὁ Χρυσόστομος: «*Καὶ ἐπιβοῶσιν ἅπαντες τό “Ἄμην”*». (Ε.Π.Ε. 19,78).

● Τό «**ἄμην**» κατακλείει τίς εὐχές, πού βρίσκονται εἴτε στό μέσο τοῦ κειμένου τῶν βιβλίων τῆς Καινῆς Διαθήκης, εἴτε στό τέλος. Ἔτσι τελειώνουν οἱ ἐπιστολές τοῦ Παύλου, ἡ Α' Πέτρου καὶ ἡ Ἀποκάλυψις· ἐπειδὴ καταλήγουν σέ **εὐχή**. Οἱ δέ ἐπιστολές Β' Πέτρου καὶ Ἰούδα ἐπειδὴ καταλήγουν σέ **δοξολογία**. Τό κατά Ματθαῖον τελειώνει μέ τό «**ἄμην**», ἐπειδὴ καταλήγει στήν **ὑπόσχεσι** τοῦ Κυρίου: «*Ἴδού ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἄμην*» (κθ' 20).

● Ὁ ἅγιος **Ἰουστίνος**, ἀποστολικός πατήρ, πού μᾶς ἄφησε πληροφορίες γιά τό πῶς γινόταν ἡ λειτουργία στήν πρώτη Ἐκκλησία, λέει: «*Συντελέσαντος τὰς εὐχὰς καὶ τὴν εὐχαριστίαν, πᾶς ὁ λαός ἐπευφημεῖ λέγων Ἄμην*». Ὁ δὲ ἅγιος **Κύριλλος** ὁ Ἱεροσολύμων, στίς Μυσταγωγικές του ὁμιλίες, σημειώνει: «*Μεταλαμβάνοντες οἱ πιστοὶ τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, ἀναφωνοῦν τό Ἄμην*».

* * *

● Δεχόμαστε τό Ἄμην τῆς **ἐπαγγελίας** τοῦ Πατέρα.

● Δεχόμαστε τό Ἄμην τῆς λειτουργίας τοῦ **λόγου** τοῦ Θεοῦ.

● Πιστεῦομε στή **βεβαίωσί** Του.

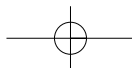
● Ζοῦμε τό Ἄμην τῆς **ὁμαδικῆς παρουσίας** στή Λειτουργία, ὅπου σεῖεται ἡ ἐκκλησιαστική σὺναξις μέ τό Ἄμην.

● Δεχόμαστε **κάθε ἐκφώνησι** **δοξολογική** τοῦ λειτουργοῦ καὶ βεβαιώνουμε τὴ συμμετοχή μας μέ τό «Ἄμην».

● Προσπαθοῦμε νά **τηροῦμε** τά λόγια του: Γένοιτο. Γενηθήτω. Ἄμην. Ὅ,τι θέλεις ἐσύ, Κύριε. «*Δέν θά γίνῃ τό δικό μου, ἀλλὰ τό δικό Σου... Γενηθήτω. Ἄμην*».

● Ἀρχίσαμε ἱερές προσπάθειες. Ἄς τίς **τελειώσουμε** μέ τό δοξολογικό Ἄμην.

● Τί ἀναμένουμε; Τό **μεγάλο Ἄμην τοῦ ἐρχομοῦ** τοῦ Κυρίου. Φωνάζει ὁ Μάρτυς, ὁ Χριστός, ὁ ἐρχόμενος: «**Ναί, ἐρχομαὶ ταχύ**» (Ἀποκ. γ' 11). Κι ἐμεῖς τόν προσμένουμε μέ πίστι, μέ λαχτάρα, μέ βεβαιότητα: «**Ἄμην, ναί, ἐρχου, Κύριε Ἰησοῦ**» (Ἀποκ. στ' 1). Ὅταν δὲ τελειώσουμε τὴν ἐπὶ γῆς λειτουργία καὶ συναντηθοῦμε μέ τόν **Ἀγαπημένο** Ἰησοῦ, τότε λουσιμένοι στό φῶς θ' ἀκούσουμε τίς τελευταῖες λέξεις τῆς Ἀποκαλύψεως: «**Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων. Ἄμην**» (Ἀποκ. κβ' 20-21).

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἄλλοι πέφτουν, ἄλλοι ἀνασταίνονται

Ρωμ. ια' 7-10

Παράπτωμα καί σωτηρία (στ. 11)

Αγάπη καί ἀλήθεια παλεύουν μέσα στήν ψυχή του Παύλου σχετικά μέ τούς συμπατριώτες του Ἰουδαίους. Ἡ ἀγάπη τόν κάνει νά μὴν ἀποκρύπτει τήν ἀλήθεια ὡς πρὸς τόν τρόπο τῆς σωτηρίας, πού δέν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τήν χάρι τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἀγάπη τόν κάνει νά λέγει στους Ἰσραηλίτες τήν ἀλήθεια, ὡς πρὸς τήν ἰσχὺ τοῦ Νόμου. Ἡ ἀγάπη τόν κάνει νά λέγει τήν ἀλήθεια ὡς πρὸς τήν εὐθύνη τῶν Ἰσραηλιτῶν, πού «ἀπειθοῦν καί ἀντιλέγουν». Ἀλλά μέσα του ἔχει βαθειά τήν ἐπιθυμία γιά σωτηρία καί τῶν Ἰσραηλιτῶν. Γι' αὐτό προσπαθεῖ νά μαλακῶν τὸ λόγο καί τόν ἔλεγκο, ὥστε καί νά μὴ σκληρυνθοῦν περισσότερο οἱ ἐχθραίνοντες καί νά μὴ χάσουν τήν ἐλπίδα σωτηρίας οἱ καλοπροαίρετοι.

Ὁ Χρυσόστομος λέει: «Ὅτε ἔδειξε μυρίων κακῶν ὄντας ὑπεύθυνους, τότε παραμυθίαν ἐπινοεῖ. Καί σκόπει τήν σύνεσιν τὴν Παύλου. Τὴν μὲν κατηγορίαν ἀπὸ τῶν προφητῶν εἰσήγαγε, τὴν δὲ παραμυθίαν παρ' ἑαυτοῦ τίθησιν» (Ε. Π.Ε. 17,396).

Μετὰ φρασίς: Ὅταν μέ σφοδρότητα ἔδειξε πόσο ὑπεύθυνοι ἦσαν οἱ Ἰσραηλίτες γιά πολλά κακά, τότε ἐπινοεῖ τὴν παρηγοριά. Πρόσεχε δὲ τὴν σύνεσι τοῦ Παύλου. Τὴν κατηγορία τὴν παρουσίασε ἀπὸ τούς προφῆτες, ἐνῶ τὴν παρηγορία τὴν παρουσιάζει ἀπὸ τόν ἑαυτό του.

Ἔχουν παισί, λοιπόν, καί οἱ Ἰουδαῖοι. Καί πρακτικά καί θεωρητικά. Πρακτικά, ἀφοῦ ὅλοι ἦσαν παραβάτες τοῦ νόμου. Θεωρητικά, ἀφοῦ δέν ἤθελαν νά ξεκολλήσουν ἀπὸ τὸ νόμο καί νά προσκολληθοῦν σπὴν χάρι τοῦ Σταυροῦ. Μερικοὶ ἀπ' αὐτούς ἦσαν ἔνοχοι μεγάλου

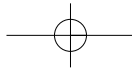
κρίματος, ἀφοῦ ἡ ἀντίδρασίς τους σπὴν πίστι τοῦ Χριστοῦ εἶχε ποταπά ἐλαπίρια· δέν ἤθελαν προφανῶς νά χάσουν τὰ πρωτεία. Ἐπειδὴ πταῖουν, αὐτὸ σημαίνει, ὅτι ἀποκλείεται στὸ μέλλον νά σωθοῦν; Ἐδῶ ὁ Παῦλος, ἀνοίγοντας πάλι τὴν πόρτα τῆς θεϊκῆς εὐκαιρίας γιά τὴν σωτηρία καί τῶν Ἰσραηλιτῶν, λέγει: «Λέγω οὖν, μὴ ἔπταισαν ἵνα πέσωσι; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τῶν αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλώσαι αὐτούς» (στ. 11). Δηλαδή: Ρωτάω τώρα: Μήπως ἔπταισαν γιά νά ἐκπέσουν ὀριστικά ἀπὸ τὴν σωτηρία; Μὴ γένοιτο! Ἀλλὰ μέ τὴν δική τους πῶσι ἦλθε ἡ σωτηρία στους ἔθνικοὺς, γιά νά τοὺς κἀν νά ζηλέψουν.

Ἡ πῶσις τοῦ ἑνός γίνεται ἀφορμὴ σωτηρίας. Πῶς;

- Ἡ πῶσις ταπεινώνει. Ὁ εὐαίσθητος τσακίζεται ἀπ' τὴν πῶσι, ἀλλὰ δέν ἀπογοητεύεται. Βλέπει σέ ποιὸ γκρεμὸ μέ τίς δικές του δυνάμεις ὀδηγεῖται, καί μεγαλώνει ἡ πίστις του σπὴν παντοδυναμία τοῦ Χριστοῦ. Συντρίβεται ἀπὸ τὴν πῶσι καί αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη, ταπεινωμένος, νά ζητήσῃ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

- Ἡ πῶσις ὑψώνει. Μέ τὴν ταπείνωσι ὑψώνεται ὁ ἄνθρωπος. Ἀρκεῖ νά μὴ παγαιωθῇ κανεὶς σπὴν πῶσι, νά μὴ συμβιβασθῇ μέ τὴν πῶσι, νά μὴ κουρασθῇ ἀγωνιζόμενος γιά τὴν ἀνόρθωσί του. Ἀπὸ τὰ βάθη μεγάλων πνευματικῶν πτώσεων ἀνασύρει τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἡ Χάρις. Ἄρα δέν «ἐπταίσαμεν, ἵνα πέσωμεν» (στ. 11). Μ' ἄλλα λόγια δέν ἁμαρτίσαμε, γιά νά παραμείνουμε ἀπελπισμένοι σπὴν πῶσι. Ὑπάρχει ἐλπίδα νά σωθοῦμε.

- Ἡ δική μας πῶσις ἔφερε τὸ Χριστὸ σπὴν γῆ. Ἀφοῦ ἀποδείχτηκε, ὅτι μόνοι μας δέν μπο-

ροῦμε νά σωθοῦμε, ἄλλος τρόπος σωτηρίας δέν ὑπῆρχε ἀπό τήν κάθοδο τοῦ Θεοῦ. Γιά ν' ἀνεβούμε ἔμεις ἀπό τήν πῶσι, κατέβηκε ὁ Θεός στή γῆ.

● Ἡ δική μας πῶσις ὀδηγεῖ ἄλλους στή σωτηρία. Αὐτό κυρίως, ἀναφέρει ὁ Παῦλος, συνέβη στήν περίπτωση Ἰουδαίων καί ἐθνικῶν. Τό παράπτωμα τῶν Ἰουδαίων σωτηρία τῶν ἐθνικῶν; Πῶς γίνεται;

● Παράπτωμα τῶν Ἰουδαίων νοεῖται ἐδῶ ἡ ἀδυναμία τους νά σωθοῦν μόνοι, διά νόμου τοῦ νόμου. Αὐτή ἡ ἀδυναμία ἔφερε τό Χριστό στή γῆ, γιά νά σώσει τοὺς ἀνθρώπους ὄχι ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου, ἀλλά δωρεάν. Ἐπομένως καί οἱ ἐθνικοί σώζονται, ὅσοι βεβαίως πιστεύουν στό Χριστό.

● Οἱ ἀπόστολοι κήρυξαν πρῶτα στοὺς Ἰουδαίους. Ἦταν φυσικό, ἀφοῦ οἱ Ἰουδαῖοι δέν τοὺς δέχονταν νά στραφοῦν πρὸς τὰ ἔθνη. Ἄν οἱ Ἰουδαῖοι ἔδειχναν ὅλοι πίστι καί ὑπακοή στό Χριστό καί στό Εὐαγγέλιό Του, ἴσως νά μή γινόταν τέτοιο ἄνοιγμα πρὸς τὰ ἔθνη. Παράπτωμα, λοιπόν, μέ τήν ἔννοια αὐτή, εἶναι ἡ ἀπιστία τῶν Ἰουδαίων στό Εὐαγγέλιο, πού ἄνοιξε τήν πόρτα γιά νά ξαπλωθῆ τό κήρυγμα στά ἔθνη καί νά σωθοῦν πολλοὶ ἐθνικοί.

«*Ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν*» (στ. 11). Ἦταν τό μεγάλο ἀποστολικό ἄνοιγμα. Ἡ σωτηρία γιά ὅλα τὰ ἔθνη. Μπορεῖ ἡ προετοιμασία γι' αὐτή τή σωτηρία νά γινόταν στό κῶρο ἑνός λαοῦ, τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ, ἀλλ' ὁ προορισμός της ἦταν παγκόσμιος. Ἐνα φάρμακο ἐτοιμάζεται σέ κάποιο συγκεκριμένο κῶρο, ὕστερα ἀπό πολυετεῖς ἔρευνες, ἀλλ' ὅταν τελειοποιῆται, διαδίδεται καί κυκλοφορεῖ σ' ὅλη τήν οἰκουμένη. Εἰδικά ὁ Παῦλος εἶχε κληθῆ γιά τὰ ἔθνη. Ὅταν τόν κάλεσε ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ στή Δαμασκό, ἡ ἀποστολική πορεία χαραχτηκε πρωτόγνωρα ἀπό τόν ἴδιο τόν Κύριο. Εἶπε στόν Ἀνανία γιά τόν Παῦλο: «*Πορεύου, ὅτι σκευὸς ἐκλογῆς μοί ἐστίν οὗτος τοῦ βαστάσαι τό ὄνομά μου ἐν ὧν καί βασιλέων υἱῶν τε Ἰσραήλ*» (Πράξ. θ' 15).

● Καί οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, σάν ἄκουσαν τόν ἀπολογισμό τοῦ Παύλου ἀπό τή διακονία του στά ἔθνη, ἠσύχασαν ἀπό τοὺς διαλογισμούς, πού οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς γεννοῦσαν, καί δόξασαν τό Θεό γιά τήν εὐλογία, γιά τήν

παγκοσμιότητα τῆς Ἐκκλησίας. Τό θέμα γιά τήν πρώτη Ἐκκλησία ἔκλεισε καί τυπικά στή λεγομένη Ἀποστολική Σύνοδο (Πράξ. ιε' 1-29). Μέ χαρά δέχτηκαν ὅλοι τήν εἶδησι, «*ὅτι ὁ Θεός ἤνοιξε τοῖς ἔθνεσι θύραν πίστεως*» (Πράξ. ιε' 4).

● Προηγούνται οἱ Ἰουδαῖοι στήν προσφορά τοῦ λόγου τῆς σωτηρίας. Ἔτσι ἔπρεπε νά κάνουν οἱ Ἀπόστολοι, ἀφοῦ ἔτσι ἔκανε καί ὁ ἴδιος ὁ Κύριος (Ματθ. ι' 18). Πλησιέστεροι ἦσαν οἱ Ἰουδαῖοι. Ἀλλ' ἡ ἀπειθεια τῶν Ἰουδαίων ὑπῆρξε τρόπον τινά κίνητρο στοὺς ἀποστόλους ν' ἀνοιχθοῦν πρὸς τὰ ἔθνη, πού ἦσαν κι αὐτοὶ παιδιά τοῦ Θεοῦ καί ζητοῦσαν τό Φῶς. «*Ἡμῖν -λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος- στοὺς Ἰουδαίους- ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τόν λόγον τοῦ Θεοῦ· ἐπειδή δέ ἀποθελθῆ αὐτόν καί οὐκ ἀξιους κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη*» (Πράξ. ιγ' 46).

● Τό ὅτι ἡ παρακοή τῶν Ἰουδαίων ἔγινε ἀφορμή γιά κλήσι τῶν ἐθνικῶν φαίνεται καί ἀπό τίς σχετικές παραβολές τοῦ Κυρίου. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος:

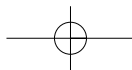
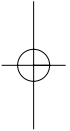
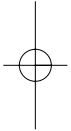
«*Ὁ τοὺς γάμους ποιήσας τῷ υἱῷ, ἐπειδή οἱ κεκλημένοι οὐκ ἠθέλησαν ἔλθειν, τότε τοὺς ἐν ταῖς τριόδους ἐκάλεσε (Ματθ. κγ' 1-4). Καί ὁ τόν ἀμπελῶνα καταφυτεύσας, ἐπειδή ἔσφαζαν οἱ γεωργοὶ τόν κληρονόμον, τότε ἐξέδωκεν ἑτέροις τόν ἀμπελῶνα (Ματθ. κα' 33-36)*» (Ε.Π.Ε. 17,400).

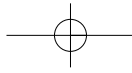
● Ἄν ἡ παρακοή τῶν Ἰουδαίων ἔγινε κίνητρο γιά ν' ἀνοιχθῆ ὁ δρόμος πρὸς τοὺς ἐθνικούς, ἡ σωτηρία ἐθνικῶν γίνεται τώρα κίνητρο γιά τήν ἐπιστροφή Ἰουδαίων. Αὐτό ὑποδηλώνει τό «*εἰς τό παραζηλῶσαι αὐτοὺς*» (στ. 11). Τό καλό τῶν μέν διεγείρει τήν καλή ζήλεια τῶν δέ. Ἡ ἐπιτυχία τῶν μέν γίνεται ἀφορμή γιά εὐγενῆ ἀμίλλα τῶν δέ. Μετά τήν ἔκβασι τῶν πραγμάτων (ὀπισθοδρόμησις τῶν Ἰουδαίων, πρόοδος τῶν ἐθνικῶν) ἐλλόχευαν δύο κίνδυνοι:

● Ὁ ἕνας νά ὑπερηφανευθοῦν οἱ ἐθνικοί, ὅτι πέτυχαν κάτι σπουδαῖο.

● Ὁ ἄλλος, ν' ἀπογοητευθοῦν οἱ Ἰσραηλίτες, ὅτι ἔμειναν πίσω.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, σάν καλὸς πνευματικός ὀδηγός, καί τοὺς δύο θέλει νά τοὺς προ-

φυλάξη. Όλοι ἄς γνωρίζουν, ὅτι δέν σώζονται ἀξιόμισθα. Δωρεάν σώζονται. Ἄρα πρὸς τί ἢ ἀλαζονεία; Οἱ Ἰουδαῖοι, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ πε-

σμένοι, ἄς γνωρίζουν, ὅτι ὑπάρχουν πολλές ἐλπίδες νά ἐπιστρέψουν. Θά τοὺς δεχθῆ ὁ Κύριος. **Δ.Γ.Α.**

Ἐκδημία εὐσεβοῦς θεολόγου

† Ἀντώνιος Κουκουνάρης (1934 - 2025)

Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος ἔγραψε τὸν βίον «Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου». Θαυμάζουμε τὰ ὅσα λέει γιὰ τὸν μεγάλο ἐκείνον ἀσκητή.

• Βέβαια ὁ φίλτατος Ἀντώνιος Κουκουνάρης, πού ἀναχώρησε γιὰ τοὺς οὐρανούς στὴν 29 Ἰαν. 2025, δέν ὑπῆρξε ἀσκητής. Ὑπῆρξε ὁμως τῆς Θεολογίας ἐραστής.

• Ἀγάπησε ἀπὸ μικρὸς τὴν ἐπιστήμη τῆς Θεολογίας. Σπούδασε στὴν περὶ ὠνυμο Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης στὴν Κωνσταντινούπολι.

• Ἀγάπησε τοὺς σπουδαστὲς τῶν ἐκκλησιαστικῶν γραμμάτων, κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς, καὶ διακόνησε καὶ ὡς διευθυντῆς ἀνωτέρας Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς.

• Ἀγάπησε τοὺς διακόνους τοῦ θεολογικοῦ ἔργου, τοὺς θεολόγους τῆς Παιδείας μας.

• Ἀγάπησε τὴν ὀργάνωσι τοῦ θεολογικοῦ κόσμου διὰ μέσου τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Θεολόγων (Π.Ε.Θ.). Ὁ μακαριστὸς εὐσεβὴς πανεπιστημιακὸς διδάσκαλος Κωνσταντῖνος Μουρατίδης στό πρόσωπο τοῦ Ἀντωνίου Κουκουνάρη βρῆκε τὸν ἀφωσιωμένο διάκονο τῆς Π.Ε.Θ.

• Ἀγάπησε τὴν Π.Ε.Θ., πού εἶχε γίνῃ τὸ δεύτερο σπῆτι του. Εἶχα τὴν χαρὰ νά συνεργαστῶ μαζί του, ὡς αἰρετὸς τοῦ θεολογικοῦ κόσμου. Συνεργαστήκαμε γιὰ πολλὰ χρόνια σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς,

ὅπως ἡ ὀργάνωσις Πανελληνίων Θεολογικῶν Συνεδρίων καὶ ἡ ἔκδοσις τοῦ ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ «Κοινωνία».

• Σέ ὅλους μειλίχιος, εὐγενὴς καὶ ἀγαπητὸς.

• Δέν λησμόνησε καὶ τὸ νησί του, τὴν Χίο. Προσέφερε ὅλη τὴν βιβλιοθήκη του στοὺς χριστιανούς τῆς Μητροπόλεως Χίου.

• Πρὸ παντός ἀγάπησε τὸν Νυμφίον τῆς Ἐκκλησίας, τὸν Σωτῆρα μας Ἰησοῦ Χριστό.

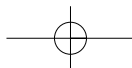
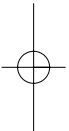
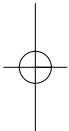
• Θέλουμε νά πιστεύουμε, ὅτι μέ τὸ ἄνοιγμα τοῦ Τριωδίου, ἀνοιξε καὶ γιὰ τὴν ψυχὴ τοῦ θεοφιλοῦς καθηγητοῦ Ἀντωνίου Κουκουνάρη ἡ θύρα τοῦ παραδείσου.

• Καὶ γιὰ τὸν ἀδελφὸ μας Ἀντώνιο Κουκουνάρη ἰσχύει ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ, αὐτὸν πού Ἐκεῖνος εἶπε γιὰ τὸν μετανοοῦντα τελώνη:

«Κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος».

Ἡ δικαίωσις, νά τὸ μεγάλο βραβεῖο, νά τὸ σπουδαιότερο δικαίωμα: Ἡ ψυχὴ τοῦ Ἀντωνίου «ἀνέβη» δικαιωμένη στὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἄρχιμ. Δανιὴλ Ἀεράκης

Ἐλεύθεροι ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Ἡ θεάρεστη νηστεία

Ἡ ἀγάπη εἶναι καὶ δικαίωμα καὶ καθῆκον καὶ δυνατότητα. Τό ἴδιο καὶ ἡ νηστεία, πού καλούμαστε ὡς ὀρθόδοξοι νά τηρήσουμε καὶ κατὰ τὴ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστή. Δέν ἔχουν δυνατότητα οἱ πιστοὶ νά παρακάμπτουν τὸν δρόμο τῆς νηστείας. Εἶναι δρόμος ἀσκήσεως καὶ ὑπακοῆς στοῦ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ στοὺς θεσμούς καὶ κανόνες τῆς Ἐκκλησίας.

—Δέν ἔχω δικαίωμα νά τρώω ὅ,τι νάσαι;

Ἄσφαλῶς ὄχι! Κάθε πιστὸς ἔχει καθῆκον νά νηστεύῃ, ὅπως ὁ ἀθλητῆς ἔχει καθῆκον νά προπονηταί, ὅπως ὁ ὀρειβάτης ἔχει καθῆκον νά γυμνάζεται, ὅπως ὁ ἄρρωστος ἔχει καθῆκον νά ἐφαρμόζῃ τὴν ἀνάλογη διαίτα.

Πότε ἡ νηστεία μας εἶναι θεάρεστη;

- Ὄταν ἀντέχῃ στὰ μάτια τοῦ Θεοῦ.
- Ὄταν εἶναι νηστεία ἐκ προαιρέσεως καὶ ὑπακοῆς.
- Ὄταν δέν εἶναι ἀπλῶς ἀλλαγὴ τροφῶν, ἀλλὰ καὶ ἀλλαγὴ τρόπου ζωῆς.
- Ὄταν εἶναι νηστεία καὶ παθῶν καὶ λογισμῶν.

—Ἡ ἀρετὴ τῆς νηστείας κατακτᾶ τό μισθό τῆς σωτηρίας.

• Ἡ σωτηρία εἶναι δωρεά. Εἶναι χάρις καὶ ἔλεος. Ἡ δωρεάν ὁμως προσφερομένη σωτηρία ἀποκτᾶται τελικὰ μόνο ἀπὸ ἐκείνους, πού ἀγαπώντας

τὸν Θεό τηροῦν τίς ἐντολές Του. Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἔθεσε τὴν προϋπόθεσι: «Ἐάν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐμὰς ἐντολὰς τηρήσετε» (Ἰωάν. ιδ' 15).

Πῶς θά τύχουμε σωτηρίας, ὅταν δέν τηροῦμε ἀκόμα καὶ τὴν εὐκόλη νηστεία; Ὁ παράδεισος εἶχε δοθῆ δωρεάν στὸν προπτωτικὸ ἄνθρωπο. Δωρεάν, ὄχι ὁμως ἀνελεύθερα. Ἡ δωρεά γίνεται δεκτὴ, ὅταν βάζῃς καὶ σὺ τὴν ὑπογραφή τῆς ἀποδοχῆς. Ὁ Θεὸς ζητάει τὴν ὑπογραφή τοῦ ἀνθρώπου, πού εἶναι ἡ ἐλευθερία του. Ἐθεσε σέ μικρὴ ἄσκησι τὴν ἐλευθερία του μέ τὴν εὐκόλη ἐντολή τῆς νηστείας.

• Μέ τὴ νηστεία ὁ Θεὸς ζητάει εὐκόλα ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο. Τοῦ ζητάει ν' ἀρνηθῆ τό κακό. Νά μὴ δοῦν τὰ μάτια του αἰσχρὰ θεάματα στὴν τηλεόρασι. Νά μὴ γευθῆ μερικὰ φαγητά. Νά μὴν εἰπῆ βρώμικες λέξεις.

• Ἄς ἀγαπήσουμε τὸν ὠραῖο δρόμο τῆς νηστείας, πού ξεκινάει ἀπὸ τὸν ἔλεγχο τῆς ἐλευθερίας μας, τὸν λεγόμενο αὐτοέλεγχο, καὶ φθάνει μέχρι τὴ θυσία μικρῶν ὑλικῶν δικαιωμάτων καὶ μεγάλων ἀμαρτωλῶν παθῶν.

«Νηστεύσωμεν νηστείαν δεκτὴν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.

Ἄληθῆς νηστεία ἢ τῶν κακῶν ἀλοτρίωσις,

ἐγκράτεια γλώσσης,
θυμοῦ ἀποχῆ, καταλαλιᾶς,
ψεύδους καὶ ἐπιορκίας.

Ἡ τούτων ἔνδεια νηστεία ἐστὶ,
ἀληθῆς καὶ εὐάρεστη».

**Φρίκη! Χιλιάδες φονικά!
Τό στόμα ελαχίστων μιλά**

Φἄρης Σερβετάλης είναι ένας ήθοποιός, γνωστός και από κεντρικό ρόλο που ἔπαιξε παριστάνων τόν ἅγιο Νεκτάριο. Ἐντύπωση ἔκανε ἡ σταθερότητά του στό θέμα τῶν ἀμβλώσεων, πού τίς χαρακτηρίζει φόνο ἐκ προμελέτης, σαφέστατη ἀνθρωποκτονία. Μεταξύ τῶν ἄλλων εἶπε καί τά ἑξῆς:

«Ἡ ἔκτρωση εἶναι δολοφονία. Ἀναφέρεται σέ ἀπροστάτευτα πλάσματα, πού προτιμᾶμε νά τά σκοτώσουμε. Δυστυχῶς, αἰσθάνομαι, ὅτι τή θέση τῆς γυναίκας δέν τήν τιμᾶ νά ταυτίζεται μέ μία δολοφονία, εἰδικά γιά ἕνα πλάσμα πού εἶναι τελείως ἀπροστάτευτο.

Εἶναι προτιμότερο νά πάρει τήν ἐνθύνη νά τό κυφορήσει καί ἄς τό δωση, ἂν δέν τό θέλη, σέ ἕνα ἴδρυμα ἢ σέ ζευγάρι πού ἐπιθυμεῖ νιοθεσία παιδιοῦ.

Νομίζω, ὅτι ἡ ἐλευθερία φέρει καί ἐνθύνες πού πρέπει νά ἐπωμιζόμαστε καί νομίζω ὅτι αὐτό μέ τίς ἐκτρώσεις εἶναι πολύ μεγάλη ἀδικία. Καί γιά τή γυναίκα τήν ἴδια, ἀλλά καί τά παιδιά πού τελικά δέν ὑπάρχουν. Ἐγώ, ἐσύ π.χ. δέν θά ὑ-

πήραμε στήν ἐπιλογή μιᾶς γυναίκας νά σκοτώσει τό παιδί της. Νομίζω, ὅτι δέν τιμᾶ αὐτό τή γυναίκα. Λένε μερικοί: Καί πού πάει ἡ αὐτοδιάθεση; Ἀλήθεια; Τό ζωντανό κυφορούμενο βρέφος δέν ἔχει δικαίωμα ζωῆς; Αὐτοδιάθεση εἶναι νά προσφέρει μία γυναίκα τό ζωντανό παιδί της στό φονιά; Τό παιδί δέν ἔχει δικαίωμα στό δῶρο τῆς ζωῆς; Δέν ἔχει αὐτοδιάθεση; Μᾶλλον, δέν ὀρίζει τόν ἑαυτό του, ὀρίζεται ὅμως ἀπό ἕναν ἄνθρωπο πού ὀφείλει νά τό προστατεύσει.

Ἄλλά γιατί φταίει μόνο ἡ γυναίκα; Πολλές φορές καί ὁ ἄντρας πιέζει τή σύντροφό του νά κάνουν ἔκτρωση. Νομίζω, ὅτι αὐτό εἶναι παρά φύσιν. Εἶναι ἔγκλημα. Εἶναι φόνος...».

• Φρικτά τά ἐρωτήματα, πού φυτρῶνουν ἀμείλικτα σέ κάθε φόνισσα μητέρα, σέ κάθε φονιά πατέρα (πού συγκατατίθεται), σέ κάθε ἐκτρωσιολόγο γιατρό, πού μέ σατανική ἀπάθεια χρησιμοποιοῦν τά ἐργαλεῖα του γιά νά πολτοποιήσουν τό ζωντανό κυφορούμενο κανονικό ἄνθρωπο:

• Θά θέλατε νά εἶχε συμβῆ τέτοιο φονικό στή δική σας περίπτωση, ἐκεῖ, πού ὁ πάνσοφος καί δωροδότης Θεός εἶχε λάβει ὅλα τά μέτρα προφύλαξης τῆς ζωῆς σας μέσα στόν ἅγιο σάκκο τῆς κυφορίας;

• Θά θέλατε νά ἔχη τήν ἴδια μεταχείριση τοῦ ἀγέννητου, ἀλλά ζωντανοῦ παιδιοῦ, μέ ἕνα δικό σας παιδί, πού παρουσίασε σάν γεννήθηκε πρόβλημα ὑγείας; Δηλαδή θά σκοτώνατε τό παιδί σας, γιατί ἐμφάνισε μία παιδική ἀσθένεια; Σεῖς τώρα γιατί τό υγιέστατο παιδί σας, πού μέ τή θεϊκή φροντίδα ἀναπτύσσεται, γιατί τό δολοφονεῖτε;

• Πῶς μπορεῖτε καί κοιμάστε, ὅταν ὁ ἐφιάλτης μπροστά σας ἐμφανίζεται καί σᾶς ταρακουνᾷ: «Εἶσαι ἡ φόνισσα. Εἶσαι ἡ στρίγκλα τοῦ σκοταδιοῦ!»!

• Πῶς τολμάτε, κύριοι, πού τάχα κυβερνᾶτε τήν πατρίδα μας, καί μιλάτε

ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»
Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἄγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 -105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 6936941857

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:

Β. Μπουζάλας, Ἄγ. Ἀναργύρων 4,
18542 Περιστερί

Ἐτησία συνδρομή:

Ἐσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

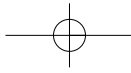
Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καί Αὐστραλίας: δολλάρια 30.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

για δημογραφικό πρόβλημα, όταν με νόμο (τ' άκοϋτε; Μé νόμο!!!) πληρώνετε άπαισίους **άνθρωποκτόνους** (έκτρωσιολόγους) νά γεμίζουν τόν ύπόνομο νοσοκομειακού χώρου μέ τά άγια μέλη άθώων παιδιών;

- Πώς άντέχουμε όλοι νά γελάμε, νά γλεντάμε, νά καλοπερνάμε, νά πλουτίζουμε, νά λέμε τό «Χριστός άνέστη», όταν ξέρουμε, ότι σέ 150.000 (καί άνω) ανθρώπινες ύπάρξεις άπαγορεύουμε τήν **είσοδο** στην Έλλάδα; Άπαγορεύουμε τό άναπνέειν. Άπαγορεύουμε τό ζήν. Άπαγορεύουμε στους μικρούς άγγέλους νά σκορποϋν τή χαρά γύρω μας.

- Τό αίμα τών παιδιών, πού άποτρόπια σφάζονται μέ τή μέθοδο τής έκτρώσεως θά μάς πνίξει (Λουκ. ια' 15).

—Κύριε, έλέησέ μας. Καί εύλόγησε τίς λίγες φωνές πού γίνονται **συνήγοροι** τών φονευομένων άγγέλων Σου. Όπως ή εύλογημένη φωνή τοϋ κ. Άρη Σερβετάλη.

Τόσο σκληρά 14χρονα παιδιά;

Η ιστορία δέν είναι φτιαχτή ούτε φανταστική. Είναι πραγματική. Δημοσιεύτηκε παντοϋ. Προβλήθηκε άπό όλα τά κανάλια. Καί ή μεγάλη άνησυχία για τό τί παιδιά (άγόρια καί κορίτσια) μεγαλώνουν σέ γκρεμισμένες οικογένειες, φτάνει στό κατακόρυφο.

Καταγράφουμε σύντομο σχετικό ρεπορτάζ:

«Πρέπει νά τελειώνεις μέ τή μητέρα σου»: Τό SMS τοϋ 15χρονου στην 13χρονη στό νησί (τάδε).

Τής έρριξε ποντικοφάρμακο στό τσάι. Όταν άπέτυχε τό σχέδιο, ή μικρή προμηθεύτηκε μαχαίρι.

Σόκ προκαλοϋν οί λεπτομέρειες άπό τό οικογενειακό θρίλερ, πού έκτυλίχθηκε στό νησί μέ μιά 13χρονη, πού άποπειράθηκε νά δηλητηριάσει τή μητέρα της μαζί με τόν 15χρονο φίλο της.

Η ύπόθεση άποκαλύφθηκε άπό τήν ίδια τήν άνήλικη, πού έσπασε τή σιωπή της καί μίλησε στους γονείς της για τό δολοφονικό σχέδιο πού είχε καταστρώσει ό σύντροφός της.

Όπως ύποστηρίζει ό πατέρας τής άνήλικης, ό 15χρονος τής έδινε χάπια, ώστε νά μπορεί νά τήν παρασύρει καί τίς τελευταίες ήμέρες τήν είχε πείσει πώς πρέπει νά σκοτώσει τή μητέρα της.

Τά SMS πού άντάλλαξαν οί δύο νεαροί προτοϋ άποπειραθοϋν νά δηλητηριάσουν τή 48χρονη προκαλοϋν σόκ.

Άπό τό διάλογο προκύπτει, πώς ό 15χρονος πίεσε τήν άνήλικη νά ρίξει δηλητήριο στό τσάι καί τό γλυκό πού θά έτρωγε ή μητέρα της, αλλά ή 13χρονη τήν τελευταία στιγμή έκανε πίσω.

—15χρονος: Τελείωσε;

—13χρονη: Όχι, δέν μπορώ νά τό κάνω.

—15χρονος: Σήμερα τό βράδυ πρέπει νά τελειώνεις μέ τή μητέρα σου γιατί δέν μπορώ άλλο. Θέλω νά μείνουμε μαζί.

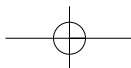
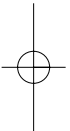
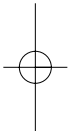
—13χρονη: Έγώ τέτοια εύθύνη δέν μπορώ νά τήν πάρω.

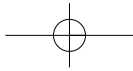
Παράλληλα ό πατέρας τής 13χρονης άποκαλύπτει πώς ό 15χρονος τήν πίεζε άπό μέρες νά «τελειώνει» μέ τή μητέρα της. Μάλιστα, οί γονείς της είχαν βρει στό email τοϋ κοριτσιοϋ ένα μήνυμα μέ τό όποιο τής ζητοϋσε συναίνεση για τή δολοφονία καί τών δύο γονέων...».

- Καί σέ ζοϋγκλα δέν θά μπορούσε νά τελειοποιηθῆ τό δολοφονικό σχέδιο δύο άνήλικων παιδιών (τάχα έρωτευμένων).

- Τό θέμα τής έγκληματικότητας τών άνηλικων έχει λάβει επικίνδυνες διαστάσεις. Ποιός φταίει;

- Δέν φταίει το διαλυμένο οικογενειακό περιβάλλον; Άσύδοτα άφήνονται πλέον τά παιδιά, ύποχείρια τών ηλεκτρονικών μέσων, μέ τά όποια ασχολοϋνται επί όκτώ τουλάχιστον ώρες τήν ήμέρα;

• Δέν φταΐνε οί αισχρές καί έκτρωματικές παρέες, πού διάγουν βίο πέρα γιά πέρα άσωτο;

• Δέν φταΐνε κάποτε καί οί σχολικές μονάδες, όπου άδυνατοῦν ἢ φοβοῦνται ἢ δέν θέλουν καθηγητές καί δάσκαλοι νά νουθετοῦν καί ν' αγαποῦν τά παιδιά;

• Δέν φταΐνε οί διαλυμένες μέ διαζύγια ἢ μέ παράνομες συντροφικότητες δῆθεν οικογένειες, πού στεροῦνται καί ἐλαχίστου ἴχνους αγάπης, συμβουλῆς, παρακολούθησης καί σχετικῆς διαπαιδαγώγησης;

• Δέν φταΐμε ὅλοι ἐμεῖς, οί τάχα διάκονοι τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας, πού ξεχάσαμε τό ἔργο τῆς αγάπης καί τῆς κατηχήσεως, καί αφήσαμε τίς ἀφράτες ψυχούλες πέρα γιά πέρα ἀκαλλιέργητες, χωρίς Χριστό, χωρίς ὁμορφιά, χωρίς ὠραία ὄνειρα, χωρίς ἀληθινή χαρά;

“Ὅλοι φταΐμε. Ὁ μόνος πού δέν φταΐνει εἶναι ὁ πατέρας τῆς γνωστῆς παραβολῆς. Οὔτε τόν ξέχασε τόν ἄσωτο, οὔτε τόν ἄφησε στήν ἄτυχη τύχη του. Τόν βρῆκε, τόν ἀγάλιασε, τοῦ ἔδειξε αγάπη.

• Παιδιά, τῆς πατρίδας μας παιδιά. Ἐμεῖς φταΐμε γιά σᾶς. Ὑπάρχει καί γιά σᾶς ἐλπίδα. Καλοί εἶναι οί σχετικοί νό-

μοι. Μά ἕνας νόμος χρειάζεται κυρίως: Ἡ Ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καί ὁ Χριστός τῆς αγάπης.

Ζητῆσαι καί σῶσαι...

Ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ τοὺς ἁγίους. Βεβαίως πάνω ἀπό ὅλα λατρεῖ τόν Σωτῆρα καί Λυτρωτή. Εἶναι καιρός νά δώση φῶς.

• Φῶς ἡ ζωντανή λατρεία τῆς.
• Φῶς ὁ φλογερός, κατηχητικός καί σαηρευτικός λόγος τῆς.

• Ἡ συγγνώμη τῆς γιά κάθε παιδί τῆς, πού σῦρθηκε, παρασύρθηκε καί διασύρθηκε.

• Φῶς ἡ ἐλπίδα, πού ἀνάβει σάν ἡλιαχτίδα.

• Φῶς ἡ ἀλήθεια γιά ζωή, γιά τούτη καί τήν αἰώνια ζωή.

• Φῶς στά μάτια καί στ' αὐτιά.

• Φῶς στῆς νύχτας τό ἀμαρτωλό σκοτάδι. Νά φωνάξουμε δυνατά:

Παιδιά! Καί γιά σᾶς ὑπάρχει ὁ Πατέρας, ὁ οὐράνιος. ὁ στοργικός. Ἡ Ἀγκαλιά Του ἀνοικτή.

“Ὅσοι μποροῦν, ἄς στείλουν τά 10 εὐρώ καί γιά τό 2025

Οἱ φίλοι ἀναγνώστες ἄς στείλουν τή συνδρομή (10 εὐρώ) καί γιά τό ἔτος 2025.

• Στό λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EURO BANK.

IBAN: GR 7902602360000390100353548

• Στό λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.

IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

• Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι: «**Βαπτιστής**», **Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.**

• Τοῦ ἔξωτερικοῦ τό ἔμβασμα στό ὄνομα «**Βαπτιστής**» (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: **2103212713 - 2103212107.**

Νέα Ἐκδοσις

Πῶς νά ἐκκλησιάζεσαι. Σελ. 112.

Τιμή 3 εὐρώ.

Παραγγελίες:

τηλ. 2103212713-6936941857.

